

hold opstaaer Fare for den offentlige Ro og Orden, kan Politiet i det Omfang, det skønner nødvendigt, som en forbigaaende Foranstaltning forbyde Udskænkning og Handel med stærke Drikke i Politikredsen eller i en Del af denne og efter Omstændighederne paabyde de paagældende Forretningers Lukning. Det er en meget stor Magt at lægge i Politiets Haand, og den kan i visse Tilfælde misbruges af et alt for nidkært Politi.

Jeg vil gerne endnu gøre en Bemærkning i Anledning af Lukketiden. Jeg kommer nemlig i Tanker om, at det staaer mig ikke klart, om denne Lukketid fra 12 til 5, hvis Ændringsforslaget vedtages, ogsaa rammer i saadanne Tilfælde, hvor der afholdes Forsamlinger, Møder, Fester og den Slags Sammenkomster. Jeg har ikke undersøgt det nøjere, men saa vidt jeg kan se i Øjeblikket, vil det blive Tilfældet. Jeg vil dog mene, at man maa have en Bestemmelse, der kan hjemle, at der gives Ret til under Møder og Fester at fortsætte Beværtningen længere end til Kl. 12. Ellers tror jeg, at Bestemmelsen vil vække alt for megen Harme hos alt for mange Mennesker. Jeg var nylig til et politisk Møde, hvor det var bestemt, at Beværtningen skulde lukkes samtidig med, at Dirigenten hævede Mødet. Det vil sige, at man var ganske afskaaret fra efter Mødet at faa et Stykke Mad eller en Hjertestyrkning. Gennemføres en saadan Bestemmelse, maa man ofte efter et Møde køre et Par Mil og gaa sulten i Seng. Hvorfor skal man dog foretage alle disse Indskrænkninger i Befolkningens Ret til at føre det Liv, den selv synes om? Jeg synes, det er ganske meningsløst, og jeg vil i alt Fald ikke være med til det, hvis jeg paa nogen Maade kan undgaa det.

Ændringsforslag Nr. 32 angaar det saakaldte Søndagsforbud. Det er ogsaa en Bestemmelse, som jeg ikke vil være med til. Og paa dette Punkt har jo ogsaa det ærede Medlem fra Fredericia (L. Rasmussen) sluttet sig til Mindretallet. Vi finder et saadant Forbud absolut forkasteligt, idet vi tror, at det kan have meget uheldige Følger for mange Mennesker, der i Virkeligheden er ædruelige, selv om de ikke er ligefrem totalafholdende. Erfaringerne fra andre Lande, hvor man har saadanne Tilstande, viser de meget uheldige Følger deraf. Folk tvinges paa en Maade til, i alt Fald fristes de stærkt til, at købe et større Kvantum stærke Drikke Aftenen i Forvejen, end de maaske ellers vilde have sat til Livs om Søndagen. Mange vilde maaske helt have undværet stærke Drikke den Dag; men ved

Tanken om, at de maaske kan blive afskaaret fra at faa det, kommer de paa den Idé at forsyne sig Lørdag Aften med et større Kvantum, og saa skal det ogsaa sættes til Livs i Løbet af Søndagen. Derom vidner utallige Erfaringer og Beretninger fra vore Nabolande. Jeg har selv haft Lejlighed til at erfare det ved Besøg hos Personer, som tidligere har været absolut ædruelige, men som efterhaanden kom ind paa at købe en Liter Spiritus Lørdag Aften; og naar de først havde denne Liter Spiritus i Huset, saa skulde den ogsaa sættes til Livs, og saa blev der inviteret gode Venner, der ogsaa havde forsynet sig med en Liter Lørdag Aften. Jeg har set et Medlem af min egen Slægt blive meget medtaget af Drik netop som Følge af en saadan Bestemmelse. Hvis han havde levet i et Land, hvor den ikke havde været, føler jeg mig overbevist om, at han vilde have været lige saa ædruelig den Dag i Dag, som han hidtil havde været alle sine Dage. Jeg tror, man skal vogte sig for den Slags Bestemmelser.

Jeg kommer saa til Ændringsforslag Nr. 35, der hænger sammen med vort Forslag om, at Kommuneafstemninger overhovedet skal udgaa. Naar vi foreslaar dette, maa vi selvfølgelig ogsaa foreslaa, at de nærmere Regler for Ordningen af disse Afstemninger udgaaer.

De sidste Ændringsforslag, Nr. 37 og 38, der vedrører Erstatningsspørgsmaalet, skal jeg ikke opholde mig ved; jeg skal henvisse til de Bemærkninger, der derom er fremsatte i Mindretallets Betænkning. I det hele taget vil jeg gerne henstille til de ærede Medlemmer, der ikke allerede maatte have gjort det, at læse de Bemærkninger, hvormed Mindretallet i Betænkningen ledsager sine Ændringsforslag.

Jeg er meget betænkelig overfor mange Bestemmelser i Lovforslaget. Navnlig er jeg betænkelig ved, at Loven hjemler Adgang til ad en Omvej at gennemføre det fuldstændige Forbud, som Ædruelighedskommissionen endnu overvejer, om det er ønskeligt at gaa til. Jeg synes, det er en ganske mærkelig Fremgangsmaade, man her følger: Naar man nedsetter en Ædruelighedskommission, der faar en tvedelt Opgave, nemlig for det første at fremkomme med Forslag til Revision af Bevrerterloven og dernæst at fremkomme med Forslag til en Ædruelighedslov, om jeg saa maa sige, og overveje hele Spørgsmaalet om Indførelse af Landsforbud, forekommer det mig mærkeligt, at man her søger at snige saadanne Forbudsbestemmelser ind i en Lov, der egentlig burde være en ren Næringslov.